

Preek zondag 7 november 2021 in de Bergkerk te Den Haag

Voorganger: ds. Martine Nijveld

Lezing uit het Evangelie: Marcus 12:28-34 (NBV21)

Lezing uit het Tweede Testament: 1 Petrus 2: 4-6 (NBV21)

Overdenking

Lieve mensen, gemeente van Jezus Christus,

bouwen doe je met stenen,
bouwen doe je met mensen...

In de brief van Petrus klinkt de oproep om ons
als levende stenen
te laten gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis.

Petrus schrijft zijn brief aan mensen in moeilijke omstandigheden,
levend met de idee dat déze wereld op zijn eind loopt,
de gemeente van Christus een minderheid.

En Petrus ziet wat telkens weer gezien kan worden,
namelijk dat de gemeente
in deze omstandigheden de neiging heeft
om zich terug te trekken op zichzelf.
Vooral druk met zichzelf en
met eigen overleven.
De eigen zaken,
de eigen mensen.

En hij doet daar een oproep tegenin:
lieve mensen, hoe moeilijk ook, dit is je wereld,
dit is de plek waarop het gebeuren moet.
Hoe moeilijk ook: je bent er niet
voor jezelf, je bent er
voor de wereld.
Dit is je plek:
hier deze aarde deze tijd. Wees waar je bent.

En hij vraagt je om
niet aan de kant te gaan staan,
je niet af te sluiten. En dus ook niet de weg te gaan van:
mopperen op alles wat fout gaat, cynisme, het beter weten,
je afzijdig houden, op afstand blijven, je gelijk halen.

Petrus wijst een ándere weg
en roept ons op om
lief te hebben,
vol mededogen,
zachtmoedig,
in alle eenvoud,
niet schreeuwerig,

in vriendschap.

De krachten te zoeken die heel-maken,
in het spoor van die ene heel-maker,
heiland, Jezus van Nazaret.

En wat ik bijzonder vind
aan die oproep van Petrus,
is dat hij dat aan ons
vraagt
als gemeenschap.

Ik heb de idee dat wij de neiging hebben om
heel individualistisch te denken.
Aan wat jij – u – ik als individu zou kunnen of moeten doen.
Om deze wereld te maken tot een betere plek.
Petrus focust op een samen,
een collectief.
En vraagt of we ons als
stenen willen laten inzetten voor de bouw
van een huis.
Hoge woorden gebruikt hij dan:
een heilig priesterschap.
Mensen samen in dienst van God.
Heilig is anders is een ander geluid laten horen.
Jezus Christus als je hoeksteen, alles wat je doet telkens weer
tegen het licht houden van zijn evangelie,
zijn leven, dienen, inzet.

Petrus focust op een samen, een collectief.
Samen kun je meer.
Doe je mee, wie doet mee, wie bouwt mee?
Aan het bouwen van een huis,
aan het vertellen van verhalen van hoop
en van delen, niet als betersweters,
maar wel als onze eigenheid.
Samen wat licht uitstralen.
Samen het goede zoeken en doen.

In het evangelie naar Marcus wordt dat alles samengevat
in één woord: liefde.
Of beter: liefhebben, want het blijkt telkens
een werk-woord te zijn.

Jezus en een andere schrift-geleerde
herkennen en vinden elkaar,
vangen geen vliegen af, ruziën niet over punten en komma's,
maar zien eenzelfde kern.
God liefhebben boven alles
en je naaste
als jezelf.
Joodse uitleg zegt daarbij vaak:
je naaste die is als jij, aan jou gelijk, niet anders, meer of minder,
in dezelfde positie staand ten opzichte van God als jij.

En die twee zijn één:
omgaan met je naaste is omgaan met de Eeuwige,
omgaan met de Eeuwige is omgaan met je naaste;
je dient God door je medemens te zoeken,
liefde voor de naaste en zorg voor de wereld
is een expressie van je respect voor God.

Jezus en die andere schriftgeleerde vinden elkaar.
In de rest van het evangelie vind je ook conflicten, over de uitleg
van teksten, van de Tora, van wat wel en niet goed is,
geoorloofd is, passend is.
Hier vinden ze elkaar. En dat is hoopvol.
Mensen die elkaar over
grenzen van meningen, overtuigingen,
levensbeschouwingen,
vinden op de essentie van leven.

Het verhaal volgt na een paar hoofdstukken vol confrontaties.
Met mensen en groepen die er alles voor
over hebben om de tempel overeind te houden,
de machthebbers in het zadel te houden,
hun eigen positie te behouden.
De kleine dialoog over liefhebben brengt je terug
bij waar het werkelijk om gaat:
het concrete leven, het dagelijks leven, liefde zijn en liefde doen,
doe goed en doe het met warmte.

Wie doet mee? Wie bouwt mee?
Laat je als levende stenen gebruiken!
Voor de bouw van een huis.
Sta er samen voor.
Amen.